

[Undervisningsministeren.]

øvrige Lærestalter for det, der kaldes højere Undervisning. Da jeg i hvert Fald ikke er rede til at komme til Rigsdagen straks med Forslag, der griber saa dybt ind i al vor højere Undervisning, synes jeg, det er rigtigst at holde sig til en vis Form for Kontingent, men med rimelig Adgang til Fripladser. Jeg har selv i Folketinget fremsat den Tanke, som jeg forstod det ærede Medlem Hr. Bonnichsen ogsaa var inde paa, at man kunde lægge den Skala, som man kender fra Gymnasieundervisningen, til Grund, saa man derved sikrede sig, at den mindre bemidlede i hvert Fald praktisk talt blev fritaget for Kontingent, idet denne Skala ligger saaledes, at det først er ved en vis økonomisk Bæreevne, der overhovedet bliver Tale om Kontingent. Dette Spørgsmaal skal naturligvis, idet jeg regner med, at Lovforslaget bliver gennemført ogsaa i dette Ting, tages op til en Formulering fra Ministeriets Side, og dér vil jeg gerne lægge de fremførte Betragtninger til Grund under Hensyn til den Støtte, jeg heri har faaet ved Debatterne i begge de to Ting.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Dose for de Ord, han sagde vedrørende Musikkonservatoriets Betydning ogsaa inden for den folkelige Musik, ikke direkte, men indirekte derved, at det giver den Uddannelse, som gør det muligt for Folk at tage det store folkelige Musikarbejde op.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen vil jeg ogsaa gerne takke for den hjertelige Maade, hvorpaa han anbefalede Lovforslaget, og det vil jeg ligeledes gøre over for det ærede Medlem Hr. Bonnichsen, som med sit smukke Citat af Rodin slog Tonen an til en Betragtning af Kunsten og Kunstens Betydning for Menneskene i det hele og derved bidrog til at højne denne Debat.

Jeg siger dette med fuld Anerkendelse af det ærede Medlem, idet jeg paa den anden Side ikke kan undlade at beklage, at det ærede Medlem i sin specielle Aversion mod Offenbachs Musik — en Aversion, jeg ikke deler, men det er jo sin Sag — lod sig forlede til at bruge Udtrykket „fordærvet Jødemusik“ om Offenbachs Musik. Jeg synes ikke, det vilde være denne Sal værdigt, hvis der ikke blev protesteret mod dette Udtryk. Jeg finder, at helt bortset fra, hvordan man vurderer Offenbach, har vi i dette Land oplevet tilstrækkeligt med Hensyn til saadanne Etiketter til, at vi føler det smerteligt, naar man til nogen Art af Karakteristik i kunstnerisk eller politisk Henseende føjer en saadan Folkebenævnelse. Jeg havde ikke ventet det af det ærede Medlem. Jeg har ikke

kunnet undlade at gøre denne Bemærkning, idet jeg samtidig takker for den varme Støtte, han gav Lovforslaget.

Hvad det ærede Medlem sagde om Støtte til Konservatorierne i Provinsen kan jeg ganske tilslutte mig, og jeg ved, at den samme Opfattelse findes baade i Kulturfonden og i Undervisningsministeriet. Vi føler i høj Grad de Forpligtelser, som vi har over for Provinsens Musikliv. Jeg forstod imidlertid ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Bonnichsen, der kom ind paa Spørgsmaalet, at han ikke dermed vilde rejse et Krav om, at vi samtidig skulde gaa hen og gøre de andre Konservatorier til Statskonservatorier.

Jeg vurderer meget højt, hvad det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard sagde vedrørende et tilstrækkeligt Antal Fripladser, for det er en Støtte for de Bestræbelser, jeg selv gør mig, og jeg synes ogsaa, det er rigtigst at sige, at vi naturligvis ved Fastsættelsen af Kontingenterne maa have i Erindring, at den Fremtid, som de unge Musikere gaar ind til, er højst usikker. Jeg kan imidlertid sige, at det gælder meget af den Uddannelse, vi giver; det gælder i høj Grad Universitetsuddannelsen, og det gælder ikke mindst Uddannelsen i de skønne Kunster, at den Fremtid, de unge Mennesker gaar ind til, kan siges at være højst usikker. Men selve den Sympati, der lyste ud af disse Bemærkninger i Retning af at gøre Vilkaarene saa gode som muligt for de unge, deler jeg ganske.

Naar der er brugt det Udtryk, at man ved Optagelsesprøven først og fremmest maa tage Hensyn til Elevens musikalske Begavelse — det var vist det Udtryk, der blev anvendt —, læser jeg Vendingen saaledes, at der ved Siden heraf ogsaa kan være at tage Hensyn til Oplysninger, som vedrører, hvad man kan kalde Elevens Flid, altsaa alle de Ting, der er Udtryk for Elevens Energi. Hvis man tænker sig en Optagelsesprøve, hvor der melder sig saa og saa mange, og hvor man skal udvælge et vist Antal, synes jeg i og for sig godt, man kan forstaa det Udtryk, at der i første Linie maa tages Hensyn til den musikalske Begavelse. Men hvis man derefter staar over for en Række Elever, om hvilke man maa sige, at den Betingelse er opfyldt, og man alligevel skal til at sondre ud, kan jeg godt se, at der i de Testimonia, de vedkommende kan tænkes at indlevere, kan være andre Ting at tage Hensyn til, at man altsaa, naar Betingelsen musikalsk Begavelse er opfyldt, maa kunne tage andre Hensyn ved Udvælgelsen.

Jeg skal slutte med endnu engang at